

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ
privind măsurile generale pentru controlul unor boli ale animalelor și măsurile specifice
referitoare la boala veziculoasă a porcului

Art. 1. — Prezenta normă sanitară veterinară definește măsurile generale de control ce urmează să fie aplicate în eventualitatea unui focar al uneia dintre bolile enumerate în anexa nr. 1.

Art. 2. — În sensul prezentei norme sanitare veterinare se aplică următoarele definiții:

a) *exploatație* — orice întreprindere agricolă sau de altă natură, situată pe teritoriul României, în care sunt ținute sau crescute animale;

b) *animal* — orice animal domestic dintr-o specie susceptibilă de a fi afectată direct de boala în cauză sau orice animal vertebrat sălbatic care poate avea implicații în epidemiologia bolii, acționând ca purtător sau rezervor de infecție;

c) *vector* — orice animal sălbatic vertebrat sau nevertebrat care, prin mijloace mecanice sau biologice, este susceptibil de a transmite și de a răspândi agentul bolii în cauză;

d) *proprietar sau deținător* — orice persoană fizică sau juridică, care are în proprietate animale sau care este însărcinată cu întreținerea acelor animale, fie că este sau nu este recompensată financiar;

e) *perioadă de incubație* — perioada care poate dura între expunerea la agentul bolii și instalarea simptomelor clinice.

Durata acestei perioade este cea stabilită în anexa nr. 1 pentru boala în cauză;

f) *confirmarea infecției* — declararea de către autoritatea competentă a prezenței oricăreia dintre bolile enumerate în anexa nr. 1, bazată pe rezultatele de laborator; totuși, în eventualitatea unei epidemii, autoritatea competentă poate, de asemenea, să confirme prezența bolii pe baza rezultatelor clinice și/sau epidemiologice;

g) *autoritate competentă* — autoritatea veterinară competentă responsabilă pentru efectuarea controalelor veterinare sau altă autoritate veterinară căreia autoritatea veterinară centrală a României i-a delegat această responsabilitate;

h) *medic veterinar oficial* — medicul veterinar numit de autoritatea competentă.

Art. 3. — Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să se asigure că este obligatoriu ca suspiciunea prezenței oricăreia dintre bolile la care se referă anexa nr. 1 să fie notificată imediat autorității competente.

Art. 4. — (1) Atunci când animalele dintr-o exploatație sunt suspectate de a fi infectate sau contaminate cu una dintre bolile enumerate în anexa nr. 1, autoritatea competentă trebuie să se asigure că medicul veterinar oficial declanșează imediat pregătirile pentru investigarea oficială de confirmare sau infirmare a prezenței bolii în cauză și, în special, trebuie să preleveze probele necesare examinărilor de laborator. În acest scop animalele în cauză pot fi transportate la laboratoare sub supravegherea autorității competente, care va lua măsurile corespunzătoare pentru a preveni răspândirea bolii.

(2) De îndată ce prezența suspiciunii de boală este notificată, autoritatea competentă va pune exploatația sub supraveghere oficială și, în special, va solicita:

a) să fie efectuată o numărare a tuturor categoriilor de animale din speciile susceptibile de boală și să fie înregistrat pentru fiecare dintre aceste categorii numărul animalelor

deja moarte, infectate sau suspecte de a fi infectate ori contaminate; numărarea trebuie actualizată zilnic pentru a se ține seama de animalele făcute sau de cele care mor pe durata perioadei de suspiciune de boală; informațiile privind numărarea lor trebuie să fie actualizate zilnic și prezentate, la cerere, pentru a fi verificate la fiecare vizită a autorității competente;

b) ca toate animalele din speciile susceptibile de boală din exploatație să fie ținute în adăposturile lor sau reținute în alte locuri în care acestea pot fi izolate, ținând seama, atunci când este cazul, de posibilul rol de vector al acestora;

c) ca nici un animal din speciile susceptibile să nu intre sau să nu părăsească exploatația;

d) toate mișcările:

1. de persoane, animale din alte specii nesusceptibile de boală și vehicule spre și de la exploatație;

2. de carne sau carcase de animale, ori de furaje pentru animale, echipament, deșeuri, dejecții, purină, gunoi de grajd sau orice altă sursă susceptibilă de a transmite boala în cauză;

e) să fie supusă autorizării de către autoritatea competentă care stabilește condițiile pentru prevenirea oricărui risc de răspândire a bolii; să fie instalate mijloace corespunzătoare de dezinfecție la intrările și ieșirile din clădiri sau în locurile în care adăpostesc animale din speciile susceptibile de boală și din exploatația în sine;

f) să se efectueze o anchetă epizootologică conform art. 8.

(3) Până la momentul în care măsurile oficiale stabilite la alin. (2) sunt aplicate, proprietarul sau deținătorul oricărui animal la care s-a suspectat boala trebuie să ia toate măsurile corespunzătoare pentru a se asigura conformitatea cu prevederile alin. (2), cu excepția celor de la lit. f).

(4) Autoritatea competentă poate aplica oricare dintre măsurile prevăzute la alin. (2) altor exploatații, dacă localizarea lor, configurația sau contactele acestora cu exploatația unde boala este suspectată motivează suspiciunea unei posibile contaminări.

(5) Măsurile la care se face referire în alin. (1) și (2) nu vor fi ridicate până când suspiciunea de prezență a bolii nu a fost infirmată de medicul veterinar oficial.

Art. 5. — (1) Din momentul în care s-a confirmat oficial că una dintre bolile enumerate în anexa nr. 1 este prezentă într-o exploatație, autoritatea veterinară centrală a României trebuie să se asigure că, față de măsurile stabilite la art. 4 alin. (2), autoritatea competentă solicită aplicarea următoarelor măsuri:

a) toate animalele din speciile susceptibile de boală din exploatație trebuie omorâte la fața locului fără întârziere. Animalele care au murit sau care au fost omorâte trebuie fie arse sau îngropate la fața locului, dacă este posibil, fie distruse într-o unitate de ecarisare a carcaselor de animale moarte. Aceste operațiuni trebuie efectuate în așa fel încât să se reducă riscul diseminării agentului bolii;

b) orice substanță sau deșeu, cum ar fi furajul, purina, dejecțiile sau apele reziduale, care sunt susceptibile de a fi contaminate, trebuie să fie distruse sau tratate corespunzător. Acest tratament efectuat conform instrucțiunilor

medicului veterinar oficial trebuie să asigure că orice agent sau vector al agentului bolii este distrus;

c) după efectuarea operațiunilor enumerate la lit. a) și b) clădirile utilizate pentru adăpostirea animalelor din speciile susceptibile de boală, împrejurimile lor, vehiculele folosite pentru transport și tot echipamentul susceptibil de a fi contaminat trebuie curățate și dezinfectate conform art. 16;

d) trebuie efectuată o anchetă epizootologică conform art. 8.

(2) Atunci când se recurge la îngropare, aceasta trebuie să fie suficient de adâncă pentru a preveni dezgroparea carcaselor sau a deșeurilor la care se referă alin. (1) lit. a) și b), de către animalele carnivore, și trebuie să fie făcută într-un teren potrivit, astfel încât să se prevină contaminarea apei freactice sau orice altă afectare a mediului.

(3) Autoritatea competentă poate extinde măsurile prevăzute la alin. (1) la alte exploatații vecine, dacă localizarea lor, configurația sau contactele acestora cu exploatarea unde prezența bolii a fost confirmată motivează suspiciunea unei posibile contaminări.

(4) Repopularea exploatarei trebuie autorizată de autoritatea competentă în urma inspecției cu rezultate satisfăcătoare, efectuată de medicul veterinar oficial, a operațiunilor de curățare și dezinfectare realizate conform art. 16.

Art. 6. — Atunci când animalele care trăiesc în libertate sunt infectate sau suspectate de a fi infectate, autoritatea competentă trebuie să se asigure că au fost luate toate măsurile corespunzătoare.

Art. 7. — (1) În cazul exploatarea care constau din două sau mai multe unități separate de producție, autoritatea competentă poate deroga de la cerințele art. 5 alin. (1) lit. a) în ceea ce privește unitățile de producție sănătoase dintr-o exploatare care este infectată, cu condiția ca medicul veterinar oficial să fi confirmat că structura și dimensiunile acestor unități și operațiunile efectuate sunt de așa natură încât adăpostirea, creșterea, personalul, echipamentul și furajarea sunt complet separate, astfel încât să se prevină răspândirea agentului bolii de la o unitate la alta.

(2) Atunci când se recurge la prevederile alin. (1), măsurile stabilite în legislația comunitară specifică trebuie să se aplice *mutatis mutandis*. Aceste reguli pot fi amendate pentru boala în cauză, pentru a se ține seama de natura specifică a bolii.

Art. 8. — (1) Ancheta epizootologică va avea ca scop:

a) durata în timp în care boala ar fi putut să existe în exploatarea înainte de a fi notificată sau suspectată;

b) originea posibilă a bolii în exploatare și identificarea altor exploatarea în care există animale din speciile susceptibile de boală, care ar fi putut fi infectate sau contaminate;

c) mișcarea persoanelor, animalelor, carcaselor, vehiculelor, echipamentului sau a oricăror alte materii susceptibile de a fi vehiculate agentul bolii spre și de la exploatarea în cauză;

d) prezența și distribuția vectorilor bolii, după caz.

(2) Trebuie să se instituie o unitate de criză pentru coordonarea completă a tuturor măsurilor necesare pentru a se asigura eradicarea bolii cât mai repede posibil și în scopul efectuării anchetei epizootologice.

(3) Regulile generale privind unitățile de criză naționale trebuie să fie stabilite de autoritatea veterinară centrală a României, conform procedurii naționale.

Art. 9. — (1) Atunci când medicul veterinar oficial găsește sau consideră, pe baza datelor confirmate, că boala ar fi putut fi introdusă din alte exploatarea în exploatarea la care se referă art. 4 ori de la cea din urmă la alte exploatarea, ca rezultat al mișcării persoanelor,

animalelor sau vehiculelor ori pe orice altă cale, acele alte exploatarea vor fi puse sub supraveghere oficială, conform art. 4. Această supraveghere nu va fi ridicată până când suspiciunea prezenței bolii în exploatarea nu a fost oficial infirmată.

(2) Atunci când medicul veterinar oficial găsește sau consideră, pe baza datelor confirmate, că boala ar fi putut fi introdusă din alte exploatarea în exploatarea la care se referă art. 5 ori de la cea din urmă la alte exploatarea, ca rezultat al mișcării persoanelor, animalelor sau vehiculelor ori pe orice altă cale, aceste alte exploatarea vor fi puse sub supraveghere oficială conform art. 4 alin. (2). Această supraveghere nu va fi ridicată până când suspiciunea prezenței bolii în exploatarea nu a fost oficial infirmată.

(3) Atunci când o exploatarea a fost supusă prevederilor alin. (2), autoritatea competentă trebuie să mențină în aplicare în exploatarea prevederile art. 4, cel puțin pentru perioada maximă de incubare ce corespunde fiecărei boli, începând de la data probabilă de introducere a bolii, stabilită de ancheta epizootologică efectuată conform art. 8.

(4) Atunci când consideră că îi permit condițiile, autoritatea competentă poate limita măsurile prevăzute la alin. (1) și (2) la o parte a exploatarea și la animalele care se găsesc aici, în contextul în care exploatarea poate îndeplini condițiile stabilite la art. 7, sau numai la animalele din speciile susceptibile de boală.

Art. 10. — (1) De îndată ce diagnosticul uneia dintre bolile în cauză a fost oficial confirmat, autoritatea veterinară centrală a României trebuie să se asigure că autoritatea competentă instituie în jurul exploatarea infectate o zonă de protecție cu o rază de minimum 3 km, ea însăși făcând parte dintr-o zonă de supraveghere cu o rază de minimum 10 km. Instituirea zonelor trebuie să țină seama de factorii geografici, administrativi, ecologici și epizootologici legați de boala în cauză și de posibilitățile de monitorizare.

(2) Autoritatea competentă poate decide, în baza procedurii stabilite de autoritatea veterinară centrală a României, să modifice, în special pentru a reduce sau a mări, după caz, limitele zonelor stabilite la alin. (1) sau durata măsurilor de restricție, ținând seama de:

a) situarea lor geografică și factorii ecologici;

b) condițiile meteorologice;

c) prezența, distribuția și tipul vectorilor;

d) rezultatul anchetei epizootologice efectuate conform art. 8;

e) rezultatul testelor de laborator;

f) măsurile de control aplicate efectiv.

Art. 11. — (1) Autoritatea competentă trebuie să se asigure că următoarele măsuri sunt aplicate în zona de protecție:

a) toate exploatarea din zonă care au animale din speciile susceptibile de boală trebuie identificate;

b) trebuie să existe vizite periodice la exploatarea care au animale din speciile susceptibile de boală, incluzând examinarea clinică a acestor animale și, dacă este necesar, prelevarea de probe pentru examene de laborator; trebuie păstrată o înregistrare a vizitelor și a constatărilor, frecvența vizitelor fiind proporțională cu gravitatea epizootiei din exploatarea care au riscul cel mai mare;

c) trebuie interzise mișcarea și transportul animalelor din speciile susceptibile de boală pe drumurile publice sau private, cu excepția căilor de acces ale exploatarea; autoritatea competentă poate să acorde o derogare de la această interdicție pentru tranzitul animalelor pe șosea sau pe calea ferată, fără descărcare sau oprire;

d) animalele din speciile susceptibile de boală trebuie să rămână în exploatarea în care sunt ținute, cu excepția

cazului în care acestea urmează să fie transportate, sub supraveghere oficială, direct la un abator situat în acea zonă, pentru tăiere de urgență sau, dacă în acea zonă nu există un abator, sub supraveghere veterinară, la un abator situat în zona de supraveghere desemnată de autoritatea competentă. Asemenea transport poate fi autorizat de autoritatea competentă numai după ce medicul veterinar oficial a efectuat examinarea tuturor animalelor din speciile susceptibile de boală din exploatație și după ce a confirmat că nici un animal nu este suspect de a fi infectat. Autoritatea competentă care are în responsabilitate acel abator trebuie să fie informată despre intenția de trimitere a animalelor.

(2) Măsurile aplicate în zona de protecție trebuie să fie menținute cel puțin pe perioada de incubație maximă care corespunde bolii în cauză, după ce animalele din exploatațiile infectate au fost eliminate conform prevederilor art. 5, iar operațiunile de curățare și dezinfecție au fost efectuate conform prevederilor art. 16. Atunci când boala este transmisă de un vector-insectă, autoritatea competentă poate fixa durata măsurilor și poate stabili prevederi pentru eventuala introducere a animalelor-santină. Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să informeze imediat Comisia Europeană despre măsurile pe care le-a luat.

(3) La expirarea perioadei la care se referă alin. (1), regulile aplicate pentru zona de supraveghere trebuie, de asemenea, aplicate zonei de protecție.

Art. 12. — (1) Autoritatea competentă trebuie să se asigure că următoarele măsuri sunt aplicate în zona de supraveghere:

a) toate exploatațiile care au animale din speciile susceptibile de boală trebuie să fie identificate;

b) mișcările animalelor din speciile susceptibile de boală pe drumurile publice trebuie să fie interzise, cu excepția cazului când sunt duse la pășune sau în adăposturi; autoritatea competentă poate totuși acorda o derogare de la această interdicție pentru tranzitul animalelor pe șosea sau pe calea ferată, fără descărcări sau opriri;

c) transportul animalelor din speciile susceptibile de boală în zona de supraveghere trebuie să fie supus autorizării de către autoritatea competentă;

d) animalele din speciile susceptibile de boală trebuie să rămână în interiorul zonei de supraveghere pe durata perioadei de incubație maximă considerată de la înregistrarea celui mai recent caz de boală. După aceea animalele pot fi scoase din acea zonă pentru a fi transportate sub supraveghere oficială direct la un abator desemnat de autoritatea competentă, pentru tăiere de urgență. Asemenea transport poate fi autorizat de autoritatea competentă numai după ce medicul veterinar oficial a efectuat examinarea tuturor animalelor din speciile susceptibile de boală din exploatație și a confirmat că nici un animal nu este suspectat de a fi infectat. Autoritatea competentă responsabilă pentru abator trebuie să fie informată despre intenția de a trimite animalele.

(2) Măsurile aplicate în zona de supraveghere trebuie să fie menținute o perioadă cel puțin egală cu perioada de incubație maximă, după ce animalele din exploatație au fost eliminate conform art. 5, iar operațiunile de curățare și dezinfecție au fost efectuate conform art. 16. Atunci când boala este transmisă de un vector-insectă, autoritatea competentă poate fixa durata măsurilor și poate stabili prevederile pentru eventuala introducere a animalelor-santină. Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să informeze imediat Comisia Europeană despre măsurile pe care le-a luat.

Art. 13. — (1) Atunci când interdicțiile prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. d) și la art. 12 alin. (1) lit. d) sunt menținute mai mult de 30 zile datorită apariției altor cazuri de boală și, ca rezultat, apar probleme privind ținerea animalelor, autoritatea competentă poate autoriza, la cererea proprietarului, însoțită de motivele care stau la baza formulării acesteia, eliminarea animalelor dintr-o exploatație situată în cadrul zonei de protecție sau al zonei de supraveghere, în următoarele condiții:

a) medicul veterinar oficial să fi verificat faptele;

b) să fi fost efectuată o inspecție a tuturor animalelor din exploatație;

c) să fi fost supuse unei examinări clinice, cu un rezultat negativ, animalele care urmează să fie transportate;

d) fiecare animal să fi fost identificat prin marcă auriculară sau prin orice altă metodă aprobată;

e) exploatația de destinație să fie localizată fie în zona de protecție, fie în interiorul zonei de supraveghere.

(2) Trebuie să fie luate toate precauțiile necesare, în special de curățare și dezinfecție a camioanelor după transport, pentru a se evita riscul răspândirii agentului bolii pe durata acestor transporturi.

Art. 14. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să se asigure că autoritatea competentă locală ia toate măsurile necesare ca persoanele stabilite în zonele de protecție și supraveghere să fie informate despre restricțiile aplicate și să se facă toate demersurile necesare pentru implementarea corespunzătoare a acestor măsuri.

(2) Atunci când într-o zonă dată epizootia în cauză este de o gravitate excepțională, toate măsurile suplimentare ce sunt luate de România trebuie să fie adoptate în baza procedurii naționale stabilite de autoritatea veterinară centrală a României.

Art. 15. — Prin derogare de la prevederile generale stabilite în prezenta normă sanitară veterinară, dispozițiile specifice referitoare la măsurile de control și eradicare pentru fiecare boală sunt stabilite:

1. pentru boala veziculoasă a porcului, în anexa nr. 2;

2. pentru fiecare dintre celelalte boli, în anexa nr. 1, de către autoritatea veterinară centrală a României.

Art. 16. — (1) Autoritatea competentă trebuie să se asigure că:

a) dezinfectantele și insecticidele folosite atunci când este necesar și concentrațiile acestora sunt oficial aprobate de autoritatea competentă;

b) curățarea și operațiunile de dezinfecție și dezinsecție sunt efectuate sub supraveghere veterinară oficială:

1. conform instrucțiunilor date de medicul veterinar oficial;

2. astfel încât să se elimine orice risc de răspândire sau de supraviețuire a agentului bolii;

c) după finalizarea operațiunilor prevăzute la lit. b), medicul veterinar oficial se asigură că măsurile au fost efectuate corect și că a trecut o perioadă corespunzătoare, nu mai scurtă de 21 de zile, pentru a se asigura că boala în cauză a fost complet eliminată înainte ca animalele din speciile susceptibile de boală să fie reintroduse în exploatație.

(2) Procedurile pentru curățarea și dezinfecția unei exploatații infectate:

1. pentru boala veziculoasă a porcului sunt cele stabilite în anexa nr. 2;

2. în contextul pregătirii măsurilor specifice pentru fiecare boală menționată în anexa nr. 1, sunt definite conform procedurii stabilite la art. 15 pct. 2.

Art. 17. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să se asigure că în România este desemnat:

a) un laborator național cu echipamente și personal format din experți, care să îi permită să indice întotdeauna și, în special, atunci când boala în cauză apare pentru prima dată, tipul, subtipul și varianta virusului relevant și să confirme rezultatele obținute în laboratoarele locale de diagnostic;

b) un laborator național în care sunt testați reactivii folosiți în laboratoarele locale de diagnostic.

(2) Laboratoarele naționale desemnate pentru fiecare dintre bolile menționate trebuie să fie responsabile de coordonarea standardelor și metodelor de diagnostic, precum și de utilizarea reactivilor.

(3) Laboratoarele naționale desemnate pentru fiecare dintre bolile menționate trebuie să fie responsabile de coordonarea standardelor și metodelor de diagnostic stabilite de fiecare laborator de diagnostic din România pentru boala în cauză. În acest scop acestea:

a) pot furniza reactivi de diagnostic laboratoarelor naționale;

b) trebuie să controleze calitatea tuturor reactivilor de diagnostic utilizați în România;

c) trebuie să efectueze periodic teste interlaboratoare;

d) trebuie să păstreze tulpini ale virusului bolii în cauză de la cazurile confirmate în România;

e) trebuie să asigure confirmarea rezultatelor pozitive obținute în laboratoarele locale de diagnostic.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (1), dacă România nu are un laborator național competent pentru boala în cauză, poate folosi serviciile unui laborator național cu competență în acest domeniu al unui stat membru al Uniunii Europene sau ale laboratorului comunitar de referință.

(5) Lista laboratoarelor naționale pentru boala veziculoasă a porcului este menționată în anexa nr. 2.

(6) Laboratoarele naționale desemnate pentru fiecare dintre bolile menționate trebuie să coopereze cu laboratoarele comunitare de referință respective, la care se referă art. 18.

(7) Regulile detaliate pentru implementarea prezentului articol trebuie adoptate de autoritatea veterinară centrală a României.

Art. 18. — (1) Laboratorul comunitar de referință pentru boala veziculoasă a porcului este indicat în anexa nr. 2.

(2) Autoritatea veterinară centrală a României va desemna laboratorul național de referință pentru boala veziculoasă a porcului.

(3) Laboratoarele de referință comunitare pentru fiecare dintre bolile enumerate în anexa nr. 1 sunt desemnate în acord cu procedura comunitară.

(4) Autoritatea veterinară centrală a României va stabili lista laboratoarelor naționale de referință pentru fiecare dintre bolile enumerate în anexa nr. 1.

(5) Fără a se aduce atingere prevederilor legislației comunitare transpuse în legislația românească privind cheltuielile în domeniul veterinar, funcțiile și responsabilitățile laboratoarelor la care se face referire la alin. (1) și (2) vor fi menționate în anexa nr. 3.

Art. 19. — (1) Vaccinarea împotriva bolilor enumerate în anexa nr. 1 nu poate fi efectuată decât ca o completare la măsurile de control luate, când boala în cauză izbucnește și conform următoarelor prevederi:

a) decizia de introducere a vaccinării, ca o completare la măsurile de control, trebuie să fie luată de autoritatea veterinară centrală a României în cooperare cu Comisia

Europeană, conform prevederilor naționale stabilite de autoritatea veterinară centrală a României;

b) această decizie trebuie să se bazeze în special pe următoarele criterii:

— concentrarea animalelor din speciile implicate în zonele afectate;

— caracteristicile și compoziția fiecărui vaccin folosit;

— procedurile pentru supravegherea distribuției, depozitării și utilizării vaccinurilor;

— speciile și vârsta animalelor care pot sau trebuie să fie vaccinate;

— zonele în care vaccinarea poate sau trebuie să fie efectuată;

— durata campaniei de vaccinare.

(2) În cazul în care se recurge la prevederile alin. (1):

a) trebuie interzisă vaccinarea sau revaccinarea animalelor din speciile susceptibile de boală din exploatațile la care se face referire în art. 4;

b) trebuie interzisă inocularea de ser hiperimun.

(3) În eventualitatea recurgerii la vaccinare trebuie să se aplice următoarele reguli:

a) toate animalele vaccinate trebuie să fie identificate cu o marcă clară și lizibilă, conform metodei aprobate de autoritatea veterinară centrală a României;

b) toate animalele trebuie să rămână în zona de vaccinare, cu excepția situației în care acestea sunt trimise la un abator desemnat de autoritatea competentă, pentru tăiere imediată, caz în care mișcarea animalelor poate fi autorizată numai după ce medicul veterinar oficial a efectuat examinarea tuturor animalelor susceptibile de boală din exploatație și a confirmat că nici un animal nu este suspectat de a fi infectat.

(4) Când operațiile de vaccinare au fost terminate, mișcările animalelor din speciile susceptibile de boală din zona de vaccinare pot fi permise în baza procedurii stabilite de autoritatea veterinară centrală a României, după o perioadă determinată prin aceeași procedură.

(5) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să informeze periodic Comisia Europeană despre progresul privind măsurile de vaccinare.

(6) Prin derogare de la alin. (1), decizia de introducere a vaccinării de urgență poate fi luată numai de autoritatea veterinară centrală a României, după notificarea Comisiei Europene, cu condiția ca interesele fundamentale ale României să nu fie afectate. Această decizie trebuie, în special, să țină seama de gradul de concentrare al animalelor în unele regiuni, de necesitatea de a proteja rasele individuale și de zona geografică în care se efectuează vaccinarea.

Art. 20. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să elaboreze un plan de contingență aplicabil tuturor bolilor enumerate în anexa nr. 1, specificând măsurile naționale care urmează să fie implementate în eventualitatea existenței unui focar al oricăreia dintre aceste boli.

(2) Acest plan trebuie să permită accesul la facilități, echipament, personal și la toate celelalte materiale corespunzătoare, necesare pentru eradicarea rapidă și eficientă a focarului de boală.

(3) Criteriile minime ce urmează să fie aplicate pentru elaborarea planurilor de contingență sunt stabilite la pct. 1, 2, 3, 4, 5 și 10 din anexa nr. 4, pct. 6, 7, 8 și 9 reprezentând criteriile ce urmează să fie adaptate conform cu boala în cauză. Autoritatea veterinară centrală a României se poate limita la aplicarea criteriilor stabilite la pct. 6, 7, 8 și 9 atunci când criteriile de la pct. 1, 2, 3, 4, 5 și 10 au fost deja adoptate și când planurile au fost supuse aplicării măsurilor de control pentru altă boală.

(4) Planurile de contingență elaborate conform criteriilor prevăzute în anexa nr. 4 sunt trimise Comisiei Europene:

a) nu mai târziu de 6 luni după ce prezenta normă sanitară veterinară este pusă în aplicare în ceea ce privește boala veziculoasă a porcului;

b) nu mai târziu de 6 luni de la implementarea măsurilor specifice pentru fiecare dintre celelalte boli enumerate în anexa nr. 1.

(5) Comisia Europeană examinează planurile de contingență pentru a determina dacă acestea permit ca obiectivul dorit să fie atins și propune autorității veterinare centrale a României orice amendamente necesare, în special pentru a se asigura că ele sunt compatibile cu cele din statele membre ale Uniunii Europene.

(6) Comisia Europeană aprobă planurile dacă este necesar și le poate amenda.

(7) Planurile pot fi ulterior amendate sau completate conform procedurii naționale, pentru a ține seama de evoluția situației și de natura specifică a bolii în cauză.

Art. 21. — (1) Prin derogare de la condițiile prevăzute la art. 19 și 20 privind măsurile de contingență ce urmează să fie adoptate de autoritatea veterinară centrală a României, pentru a ține seama de constrângerile naturale și geografice, autoritatea veterinară centrală a României este autorizată să aplice măsurile speciale de control specifice pentru fiecare dintre bolile indicate în anexa nr. 1.

(2) România trebuie să informeze Comisia Europeană despre măsurile pe care le-a luat în această privință și, în special, despre măsurile de control implementate pentru a se asigura că animalele din teritoriile în cauză sau produsele de la aceste animale nu sunt expediate în alte teritorii ale României. Urmându-se procedura de informare la care se referă prezentul alineat, art. 20 se aplică *mutatis mutandis*.

Art. 22. — (1) Experții Comisiei Europene pot face controale ad-hoc în România în colaborare cu autoritatea veterinară centrală a României, în măsura în care este necesar, pentru a se asigura de aplicarea uniformă a prezentei norme sanitare veterinare. Pentru aceasta ei pot controla un procent reprezentativ de exploatații pentru a verifica dacă autoritățile competente controlează faptul că

aceste exploatații îndeplinesc cerințele prezentei norme sanitare veterinare. Comisia Europeană informează autoritatea veterinară centrală a României despre rezultatul controalelor efectuate.

(2) Autoritatea veterinară centrală a României acordă experților toată asistența necesară pentru îndeplinirea obligațiilor lor.

(3) Regulile detaliate pentru implementarea prevederilor prezentului articol sunt determinate conform procedurii naționale.

Art. 23. — (1) Anexele nr. 1, 3 și 4 vor fi amendate când va fi necesar de către autoritatea veterinară centrală a României, în special pentru a ține seama de progresele în cercetare și în procedurile de diagnostic.

(2) Autoritatea veterinară centrală a României, conform procedurii naționale, poate amenda anexa nr. 2, în special pentru a ține seama de progresele tehnologice și științifice și de metodele de diagnostic.

Art. 24. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României poate să adopte acte legislative sau prevederi administrative suplimentare prezentei norme sanitare veterinare, pentru a se asigura implementarea și conformitatea prevederilor acesteia.

(2) Când autoritatea veterinară centrală a României adoptă aceste măsuri, ele trebuie să conțină o referință la prezenta normă sanitară veterinară sau trebuie să fie însoțite de o asemenea referință cu ocazia publicării lor oficiale. Metodele de efectuare a unei astfel de referințe trebuie să fie stabilite de autoritatea veterinară centrală a României.

(3) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să comunice Comisiei Europene textele principalelor prevederi de drept național pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta normă sanitară veterinară.

Art. 25. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta normă sanitară veterinară.

ANEXA Nr. 1

la norma sanitară veterinară

LISTA bolilor menționate de norma sanitară veterinară, cu declarare obligatorie

Boala	Perioada maximă de incubație
1. Pesta rumegătoarelor mici	21 de zile
2. Boala veziculoasă a porcului	28 de zile
3. Boala limbii albastre	40 de zile
4. Boala hemoragică epizootică a cerbilor	40 de zile
5. Variola oii și a caprei (Capripox)	21 de zile
6. Stomatita veziculoasă	21 de zile
7. Pesta porcineă africană	40 de zile
8. Dermatoza nodulară contagioasă	28 de zile
9. Febra văii de Rift	30 de zile

ANEXA Nr. 2

la norma sanitară veterinară

MĂSURI SPECIFICE

pentru controlul anumitor boli. Față de prevederile generale stabilite în prezenta normă sanitară veterinară, se aplică următoarele prevederi specifice la boala veziculoasă a porcului

1. **Descrierea bolii.** O boală a porcului care nu se poate deosebi clinic de febra aftoasă, cauzând vezicule pe rât, buze, limbă și bureletul ongloanelor. Boala variază considerabil în gravitate și poate infecta un efectiv de porci

fără a se manifesta leziunile clinice. Virusul poate supraviețui perioade lungi în afara corpului, chiar și în carnea proaspătă; este deosebit de rezistent la dezinfectantele uzuale și este recunoscut pentru persistență și stabilitate la o

valoare a pH de la 2,5 la 12. În special, pentru aceasta sunt necesare curățarea și dezinfectia completă a materialelor contaminate.

2. **Perioada de incubație.** În sensul normei sanitare veterinare, perioada maximă de incubație trebuie să fie considerată de 28 de zile.

3. **Procedurile de diagnostic pentru confirmarea și diagnosticul diferențial al bolii veziculoase a porcului.**

Metodele detaliate pentru colectarea materialelor pentru diagnostic, testele de diagnostic de laborator, detectarea anticorpilor și evaluarea rezultatelor testărilor de laborator vor fi stabilite conform procedurii naționale, imediat după intrarea în vigoare a normei sanitare veterinare.

4. **Confirmarea prezenței bolii veziculoase a porcului**

Prin derogare de la prevederile art. 2 lit. f) din norma sanitară veterinară, prezența bolii este confirmată:

a) în exploatațiile în care virusul bolii veziculoase a porcului este izolat fie de la porci, fie din mediul ambiant;

b) în exploatațiile ce au porci care sunt seropozitivi pentru boala veziculoasă a porcului, cu condiția ca acești porci sau alții să prezinte leziunile caracteristice bolii veziculoase a porcului;

c) în exploatațiile ce conțin porci care prezintă semne clinice de boală sau sunt seropozitivi, cu condiția să existe o legătură epidemiologică directă cu un focar confirmat;

d) în alte efective în care sunt detectați porci seropozitivi. În ultimul caz autoritatea competentă, înainte de a confirma prezența bolii, va realiza investigații complementare, în special recoltarea suplimentară de probe și retestarea lor, într-un interval de cel puțin 28 de zile între recoltările de probe. Prevederile art. 4 din norma sanitară veterinară trebuie să se aplice până când aceste investigații complementare sunt realizate. Dacă investigațiile ulterioare nu indică prezența bolii, deși porcii sunt încă seropozitivi, autoritatea competentă trebuie să se asigure că porcii testați sunt omorâți și distruși sau tăiați sub supravegherea sa, într-un abator pe care l-a desemnat pe teritoriul național. Autoritatea competentă trebuie să se asigure că la sosirea în abator porcii sunt ținuți și tăiați separat de alți porci, iar carnea lor este folosită exclusiv pe piața națională.

5. **Laboratoarele de diagnostic — adrese:**

a) Austria: Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere, Paul Ehrlich Strasse, 7400 Tübingen;

b) Belgia: Institut national de recherches vétérinaires, Gröselenberg 99, B-1180 Bruxelles;

c) Danemarca: Statens Veterinære Institut for Virusforskning, Lindholm;

d) Germania: Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere, Paul Ehrlich Strasse, 7400 Tübingen;

e) Spania: Laboratorio de Alta Seguridad Biologica (INIA), 28130 Madrid;

f) Finlanda: Eläinlääkintä — ja elintarvikelaitos, Helsingi/Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors;

g) Franța: Laboratoire central de recherche vétérinaire, Maisons-Alfort;

h) Grecia: Institutoyto Loimodon kai Parasitikon Nosimaton, Neapoleos 21, Agia Paraskevi;

i) Irlanda: Institute for Animal Health, Pirbright, Woking, Surrey;

j) Italia: Istituto zooprofilattico sperimentale della Lombardia e dell'Emilia (94/598) + San Marino Romagna, Brescia;

k) Luxemburg: Institut national de recherches vétérinaires, Gröselenberg 99, B-1180 Bruxelles;

l) Olanda: Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad;

m) Portugalia: Laboratório Nacional de Investigaçao Veterinária, Lisboa;

n) Regatul Unit: Institute for Animal Health, Pirbright, Woking, Surrey.

6. **Laboratorul comunitar de referință:** AFRC Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey, GU24ONF, United Kingdom.

7. **Zona de protecție**

A. Dimensiunea zonei de protecție este definită la art. 10 din norma sanitară veterinară.

B. În cazul bolii veziculoase a porcului, prin derogare, măsurile prevăzute la art. 11 din norma sanitară veterinară sunt înlocuite cu următoarele:

a) sunt identificate toate exploatațiile din cadrul zonei care au animale din speciile susceptibile de boală;

b) se realizează periodic vizite la exploatațiile care au animale din speciile susceptibile de boală, o examinare clinică a acestor animale incluzând, dacă este necesar, recoltarea de probe pentru examinarea de laborator; trebuie ținut un registru al vizitelor și observațiilor făcute, frecvența vizitelor fiind direct proporțională cu gravitatea epizootiei în acele exploatații cu riscul cel mai mare;

c) vor fi interzise mișcarea și transportul animalelor din speciile susceptibile de boală pe drumurile publice sau private, excluzând drumurile de serviciu ale exploatațiilor. Autoritatea competentă poate deroga de la această interdicție pentru tranzitul animalelor pe drum sau calea ferată, fără descărcare sau oprire;

d) conform procedurii naționale, o derogare poate fi acordată pentru porcii de tăiere proveniți din afara zonei de protecție și dirijați spre un abator situat în această zonă;

e) camioanele, alte vehicule și echipamentele care sunt folosite în interiorul zonei de protecție pentru a se transporta porci sau alte animale ori materiale care pot fi contaminate, furaje, îngrășăminte, ape reziduale etc. nu pot părăsi:

1. o exploatație situată în zona de protecție;

2. zona de protecție;

3. un abator,

fără să fie curățate și dezinfectate conform procedurilor stabilite de autoritatea competentă. Aceste proceduri prevăd, în special, că nici un camion sau vehicul care a fost folosit la transportul porcilor nu poate părăsi zona fără a fi inspectat de autoritatea competentă;

f) porcii nu pot fi mutați dintr-o exploatație în care sunt ținuți timp de 21 de zile după terminarea curățării preliminare și dezinfectării exploatațiilor infectate, așa cum este stabilit în art. 16 din norma sanitară veterinară; după 21 de zile poate fi emisă o autorizație pentru mutarea porcilor din exploatațiile sus-menționate:

1. direct la un abator desemnat de autoritatea competentă, de preferat în cadrul zonei de protecție sau de supraveghere, cu condiția să fi fost efectuată o inspecție a tuturor porcilor din exploatație, o examinare clinică a porcilor care sunt transportați la abator, fiecare porc fiind marcat cu o crotalie sau prin orice altă metodă autorizată, porcii să fie transportați în vehicule sigilate de autoritatea competentă. Autoritatea competentă responsabilă de abator este informată despre intenția de a trimite porcii la abator. La sosirea la abator porcii sunt ținuți și tăiați separat de ceilalți porci. Vehiculele și echipamentele care sunt implicate în transportul porcilor sunt curățate și dezinfectate înainte de a părăsi abatorul. În timpul inspecției dinainte de tăiere și post-mortem, efectuată la abatorul desemnat, autoritatea competentă ține seama de orice semne ce indică prezența virusului bolii veziculoase a porcului. În cazul porcilor tăiați în baza acestor prevederi, trebuie colectate probe de sânge

statistic reprezentative. În cazul unui răspuns pozitiv care conduce la confirmarea bolii veziculoase a porcului, se aplică măsurile prevăzute la pct. 9 lit. c);

2. în circumstanțe excepționale porcii pot fi transportați direct la alte clădiri localizate în cadrul zonei de protecție, cu condiția să fie efectuate: o inspecție a tuturor porcilor din exploatații, o examinare clinică a porcilor ce urmează să fie mutați, cu rezultate negative, precum și identificarea fiecărui porc cu crotalii sau prin orice altă metodă aprobată;

g) carnea proaspătă provenită de la porcii la care se face referire la lit. f) trebuie marcată conform legislației specifice cu privire la problemele de sănătate ce afectează comerțul cu carne proaspătă și ulterior tratată conform prevederilor legislației specifice cu privire la problemele de sănătate ale animalelor ce afectează comerțul cu produse din carne. Aceasta se face într-o unitate desemnată de autoritatea competentă. Carnea trebuie trimisă unității mai sus menționate, cu condiția ca transportul să fie sigilat înainte de plecare și să rămână sigilat pe tot parcursul transportului. La cererea autorității competente, însoțită de o justificare adecvată și conform procedurii naționale stabilite de autoritatea competentă centrală, soluțiile specifice pot fi adoptate, în special, pentru respectarea marcării cârnii și folosirea sa ulterioară, precum și pentru destinația produselor procesate.

C. Măsurile în zona de protecție continuă să fie aplicate cel puțin până când:

a) se aplică toate măsurile stabilite la art. 16;

b) toate exploatațiile din zonă au fost supuse:

1. unei examinări clinice a porcilor, care relevă că aceștia nu prezintă nici un semn de boală care să sugereze prezența bolii veziculoase a porcului; și

2. unei examinări serologice a unui eșantion statistic de porci, fără detectarea anticorpilor bolii veziculoase a porcului. Programul pentru screeningul serologic ține seama de transmiterea bolii veziculoase a porcului și de sistemul în care sunt ținuti porcii. Programul trebuie fixat în baza procedurii naționale stabilite de autoritatea veterinară centrală a României, imediat după intrarea în vigoare a normei sanitare veterinare.

Examinarea și prelevarea de probe la care se face referire la pct. 1 și 2 în prezenta literă nu pot fi efectuate înainte de 28 de zile de la terminarea măsurilor preliminare de curățare și dezinfecție în exploatația infectată.

D. La expirarea perioadei la care se face referire la lit. C regulile aplicate în zona de supraveghere se aplică, de asemenea, și zonei de protecție.

8. Zona de supraveghere

A. Mărirea zonei de supraveghere este cea stabilită la art. 10 din norma sanitară veterinară.

B. În cazul bolii veziculoase a porcului măsurile stabilite la art. 12 din norma sanitară veterinară sunt înlocuite cu următoarele:

a) toate exploatațiile care au animale din speciile susceptibile de boală trebuie să fie identificate;

b) poate fi permisă orice mișcare a porcilor dintr-o exploatație din zona de supraveghere, alta decât direct către un abator, cu condiția ca nici un porc să nu fie transferat în această unitate în următoarele 21 de zile; proprietarul sau persoana responsabilă de aceste animale trebuie să țină un registru al mișcării tuturor porcilor;

c) mișcarea porcilor din zona de supraveghere poate fi autorizată de autoritatea competentă, cu condiția:

1. să fie efectuată o inspecție a tuturor porcilor din exploatație cu 48 de ore înainte de mișcare;

2. să fie efectuată o examinare clinică a porcilor ce urmează să fie mutați, cu rezultate negative, cu 48 de ore înainte de mișcare;

3. să fie efectuată o examinare serologică a unui eșantion statistic de probe de la porcii ce urmează să fie mutați fără detectarea anticorpilor pentru boala veziculoasă a porcului, cu 14 zile înainte de mișcare. Totuși, în cazul porcilor pentru tăiere, examinarea serologică poate fi efectuată în baza probelor de sânge prelevate la abatorul de destinație desemnat de autoritatea competentă, pe teritoriul său. În cazul rezultatelor pozitive care confirmă prezența bolii veziculoase a porcului se aplică măsurile prevăzute la pct. 9 lit. c);

4. fiecare porc să fie marcat cu o crotalie individuală sau prin orice altă metodă de identificare;

5. camioanele, alte vehicule și echipamentele folosite pentru transportul porcilor trebuie curățate și dezinfectate după fiecare transport;

d) camioanele, alte vehicule și echipamentele folosite pentru transportul porcilor sau al altor animale ori materiale care pot fi contaminate și care sunt utilizate în cadrul zonei de supraveghere nu părăsesc această zonă fără să fie curățate și dezinfectate conform procedurilor stabilite de autoritatea competentă.

C. Mărirea zonei de supraveghere poate fi modificată conform prevederilor stabilite la art. 10 din norma sanitară veterinară.

D. Măsurile în zona de supraveghere trebuie aplicate cel puțin până la:

a) efectuarea tuturor măsurilor stabilite la art. 16 din norma sanitară veterinară;

b) efectuarea tuturor măsurilor cerute în zona de protecție.

9. **Măsuri generale comune.** Măsurile suplimentare în cazul bolii veziculoase a porcului trebuie aplicate după cum urmează:

a) În cazurile în care prezența bolii veziculoase a porcului este confirmată oficial, autoritatea veterinară competentă centrală trebuie să se asigure că, în plus față de măsurile stabilite la art. 4 alin. (2) și la art. 5 din norma sanitară veterinară, carnea porcilor tăiați pe parcursul perioadei între introducerea probabilă a bolii în exploatație și implementarea măsurilor oficiale, când este posibil, este identificată prin trasabilitate și distrusă sub supraveghere oficială, în așa fel încât să se evite riscul de răspândire a virusului bolii veziculoase a porcului.

b) Atunci când medicul veterinar oficial are motive să suspecteze că porcii din orice exploatație pot fi contaminați, ca rezultat al mișcării vreunei persoane, animal ori vehicul sau în orice alt mod, porcii din exploatație rămân sub restricțiile de mișcare la care se face referire în art. 9 din norma sanitară veterinară cel puțin până când exploatația este supusă:

1. unei examinări clinice a porcilor, cu rezultate negative;

2. unei examinări serologice a eșantionului statistic de probe de la porci, fără detectarea anticorpilor pentru boala veziculoasă a porcului, conform pct. 7 lit. C.b) subpct. 2.

Examinarea la care se face referire la subpct. 1 și 2 de mai sus nu se va efectua înainte de trecerea a 28 de zile de la posibila contaminare a spațiilor, ca rezultat al mișcării persoanelor, animalelor sau vehiculelor, ori în orice alt mod.

c) Dacă este confirmată prezența bolii veziculoase a porcului într-un abator, autoritatea competentă trebuie să se asigure că:

1. toți porcii din abator sunt tăiați fără întârziere;

2. cadavrele și organele porcilor infectați și contaminați sunt distruse sub supraveghere oficială în așa fel încât să se evite riscul răspândirii virusului bolii veziculoase a porcului;

3. curățarea și dezinsecția construcțiilor și echipamentelor, inclusiv ale vehiculelor, au loc sub supravegherea medicului veterinar oficial, conform instrucțiunilor stabilite de autoritatea competentă;

4. este efectuată o anchetă epizootologică conform prevederilor art. 8 din norma sanitară veterinară;

5. nici un porc nu este reintrodus pentru tăiere cel puțin 24 de ore după realizarea operațiunilor de curățare și dezinsecție, conform pct. 3 de mai sus.

10. Curățarea și dezinsecția exploatațiilor infectate. Față de măsurile stabilite la art. 16 din norma sanitară veterinară se aplică, de asemenea, și următoarele măsuri:

A. Procedura pentru curățarea și dezinsecția preliminară:

a) după ce cadavrele porcilor au fost îndepărtate pentru distrugere, acele părți ale spațiilor în care porcii au fost ținuți și orice alte părți ale spațiilor care au fost contaminate în timpul tăierii trebuie aspersate cu o soluție dezinsecțantă aprobată conform art. 16 din norma sanitară veterinară, având concentrația adecvată pentru boala veziculoasă a porcului. Dezinsecțantul folosit trebuie să rămână pe suprafață cel puțin 24 de ore;

b) orice țesut sau sânge care poate fi răspândit în timpul tăierii trebuie strâns cu grijă și distrus împreună cu cadavrele, iar tăierea trebuie să se efectueze în permanență pe o suprafață etanșă.

B. Procedura pentru curățarea și dezinsecția ulterioară:

a) toate dejecțiile, așternutul, furajele contaminate etc. trebuie îndepărtate din clădiri, strânse și aspersate cu o soluție dezinsecțantă aprobată. Apa reziduală trebuie tratată printr-o metodă corespunzătoare pentru inactivarea virusului;

b) toate accesoriile mobile trebuie mutate din spațiile respective, curățate și dezinsecțate separat;

c) grăsimea și alte efecte murdare trebuie îndepărtate de pe toate suprafețele, prin înmuiere cu un agent de degresare, și apoi trebuie spălate cu apă sub presiune;

d) trebuie efectuată apoi o nouă aplicare de dezinsecțant prin aspersarea tuturor suprafețelor;

e) camerele etanșe trebuie fumigate;

f) repararea podelelor avariate, a pereților etc. trebuie aprobată ca urmare a inspecției de către un medic veterinar oficial și trebuie efectuată imediat;

g) o dată terminate reparațiile, se efectuează o inspecție generală pentru a se asigura că acestea au fost bine efectuate;

h) toate părțile din spațiile care nu conțin material de combustie pot fi tratate termic folosindu-se un pistol cu flacără;

i) toate suprafețele trebuie aspersate cu o soluție dezinsecțantă alcalină având un pH mai mare de 12,5 sau cu orice alt dezinsecțant aprobat. Dezinsecțantul trebuie îndepărtat după 48 de ore.

C. Procedura pentru curățarea și dezinsecția finală. Tratamentul cu pistol cu flacără sau cu soluție dezinsecțantă alcalină menționat la lit. B.h) sau i) trebuie repetat după 14 zile.

11. Repopularea exploatațiilor infectate. Față de măsurile stabilite la art. 5 alin. (4) din norma sanitară veterinară se mai aplică și următoarele măsuri:

A. Repopularea nu trebuie să înceapă mai devreme de 4 săptămâni de la terminarea primei dezinsecții totale a spațiilor, de exemplu, pasul 3 al procedurilor de curățare și dezinsecție.

B. La reintroducerea porcilor trebuie să se țină seama de tipul de creștere practicat în exploatație și trebuie să fie conformă cu una dintre următoarele proceduri:

a) în cazul exploatațiilor de porci în aer liber, repopularea începe cu introducerea unui număr limitat de porci santinelă care au fost controlați și găsiți negativi la controlul prezenței anticorpilor împotriva virusului bolii veziculoase a porcului. Porcii santinelă trebuie repartizați, conform cerințelor autorității competente, peste tot în exploatația infectată, trebuie să fie examinați clinic la 28 de zile după repartizarea în exploatație și trebuie să li se recolteze probe de sânge pentru testarea serologică. Dacă nici un porc nu prezintă semne clinice de boală veziculoasă a porcului sau nu a dezvoltat anticorpi împotriva virusului bolii, se poate realiza repopularea completă;

b) pentru toate celelalte forme de creștere reintroducerea porcilor are loc fie potrivit măsurilor prevăzute la lit. a), fie prin repopulare completă, cu respectarea următoarelor condiții:

1. toți porcii aduși într-o perioadă de 8 zile să fie seronegativi și să provină din exploatații situate în afara zonelor de restricție instituite ca rezultat al prezenței bolii veziculoase a porcului;

2. nici un porc nu poate părăsi exploatația pentru o perioadă de 60 de zile după aducerea ultimului porc;

3. efectivul repopulat să fie supus unei examinări clinice și serologice conform cerințelor autorității competente. Această examinare poate fi efectuată la cel puțin 28 de zile după aducerea ultimilor porci.

ANEXA Nr. 3

la norma sanitară veterinară

Laboratoarele comunitare de referință pentru bolile în cauză. Funcțiile și responsabilitățile laboratoarelor comunitare de referință pentru bolile în cauză

1. Coordonarea metodelor utilizate pentru diagnosticarea bolii în cauză cu cele utilizate la nivel comunitar, în special prin:

a) identificarea sau tipizarea, stocarea și livrarea tulpinilor de virus al bolii relevante pentru teste serologice și prepararea antiserurilor;

b) livrarea serurilor standard și a altor reactivi de referință către laboratoarele naționale, a standardizării testelor și a reactivilor folosiți;

c) realizarea și păstrarea unei colecții de tulpini și culturi ale agenților bolilor relevante;

d) organizarea periodică de teste comparative și a procedurilor de diagnostic la nivel național;

e) datele de colectare și comparare și informațiile cu privire la metodele de diagnostic folosite și rezultatele testelor efectuate în România;

f) caracterizarea tulpinilor virusului bolii relevante prin metodele cele mai avansate care să permită o bună înțelegere a epizootologiei bolii;

g) ținerea la zi a evidenței evoluției privind supravegherea, epizootologia și prevenirea bolii relevante în întreaga lume;

h) realizarea expertizei cu privire la virusul bolii relevante și la alte virusuri implicate, pentru a permite un diagnostic diferențial rapid;

i) însușirea de cunoștințe complete în prepararea și folosirea produselor imunologice veterinare folosite pentru a eradica și a combate boala relevantă.

2. Sprijinirea activă a diagnosticării focarelor de boală importantă prin primirea tulpinilor de virus pentru diagnosticul

de confirmare, caracterizare și studii epizootice

3. Facilitarea instruirii sau reinstruirii experților în diagnosticul de laborator, în vederea armonizării tehnicilor de diagnostic.

ANEXA Nr. 4

la norma sanitară veterinară

Criteria minime pentru planurile de contingență

1. Stabilirea unui centru de criză la nivel național, care să coordoneze toate măsurile de combatere a bolii în România.

2. Elaborarea unei liste cu centrele locale de combatere a bolii, cu amenajările adecvate pentru a coordona măsurile de combatere a bolii la nivel local.

3. Disponibilizarea de informații detaliate cu privire la personalul implicat în măsurile de combatere a bolii, la calificarea și responsabilitățile lui.

4. Fiecare centru local de combatere a bolii trebuie să fie capabil să contacteze rapid persoanele sau organizațiile care sunt implicate direct sau indirect într-un focar de boală.

5. Echipamentul și materialele trebuie să fie disponibile pentru a efectua în mod adecvat măsurile de combatere a bolii.

6. Să fie disponibile instrucțiuni detaliate cu privire la acțiunile ce trebuie întreprinse când există suspiciunea ori

confirmarea infecției sau a contaminării, inclusiv la mijloacele de ecarisare a cadavrelor.

7. Să fie stabilite programe de instruire pentru a menține și dezvolta abilitățile în domeniu și procedurile administrative.

8. Laboratoarele de diagnostic trebuie să aibă amenajări pentru examinarea post-mortem, capacitatea necesară pentru serologie, histologie etc. și trebuie să mențină tehnicile de diagnosticare rapidă a bolii. Trebuie luate măsuri pentru transportarea rapidă a probelor la laborator.

9. Să ofere detalii privind cantitatea de vaccin utilizat împotriva bolii în cauză, estimate a fi solicitate în eventualitatea recurgerii la vaccinarea de urgență.

10. Să existe prevederi pentru a asigura competențele legale necesare pentru implementarea planurilor de contingență.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII ȘI PROGNOZEI

ORDIN

privind acordarea titlului de parc industrial Societății Comerciale „Tetaron” — S.A.

Având în vedere:

— art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, aprobată prin Legea nr. 490/2002;

— art. 2 alin. (2) din Instrucțiunile de acordare și anulare a titlului de parc industrial, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării și prognozei nr. 264/2002,

în temeiul prevederilor art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 758/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării și Prognozei, cu modificările ulterioare,

ministrul dezvoltării și prognozei emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă titlul de parc industrial Societății Comerciale „Tetaron” — S.A., având numărul de înregistrare la Oficiul registrului comerțului J-1638/12 decembrie 2001, codul unic de înregistrare 14343629, sediul social în municipiul Cluj-Napoca, bd. 21 Decembrie 1989 nr. 58, județul Cluj, care administrează parcul industrial constituit pe terenul având datele de identificare prevăzute la art. 2.

(2) Societatea Comercială „Tetaron” — S.A., denumită în continuare *societate-administrator*, este înființată prin asocierea următorilor membri:

1. județul Cluj, reprezentat de Consiliul Județean Cluj;

2. municipiul Cluj-Napoca, reprezentat de Consiliul Local al Municipiului Cluj-Napoca;

3. municipiul Dej, reprezentat de Consiliul Local al Municipiului Dej;

4. municipiul Gherla, reprezentat de Consiliul Local al Municipiului Gherla;

5. orașul Huedin, reprezentat de Consiliul Local al Orașului Huedin;

6. municipiul Turda, reprezentat de Consiliul Local al Municipiului Turda;

7. municipiul Câmpia Turzii, reprezentat de Consiliul Local al Municipiului Câmpia Turzii.

Art. 2. — Terenul pentru care se acordă titlul de parc industrial are următoarele caracteristici:

a) este în proprietatea județului Cluj;

b) este situat în municipiul Cluj-Napoca, str. Tăietura Turcului, și are număr de fișă cadastrală 20.261;

c) se învecinează la nord cu magistrala de cale ferată Cluj—Oradea, la est cu str. Tăietura Turcului, la sud cu Muzeul Etnografic al Transilvaniei, Secția în aer liber, la vest cu fânețele și pădurea Hoia;

d) este în suprafață de 26 ha.

Art. 3. — Prezentul titlu de parc industrial este valabil în perimetrul prevăzut la art. 2 și pe durata de existență a

societății-administrator, în condițiile respectării caracteristicilor de parc industrial prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 4. — Societatea-administrator deținătoare a titlului de parc industrial urmărește realizarea obiectivelor enumerate la art. 1 alin. (1) din Instrucțiunile de acordare și anu-

lare a titlului de parc industrial, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării și prognozei nr. 264/2002, și transmite trimestrial Ministerului Dezvoltării și Prognozei rapoarte privind activitățile realizate în parcul industrial.

Ministrul dezvoltării și prognozei,
Gheorghe Romeo Leonard Cazan

București, 11 octombrie 2002.
Nr. 319.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII ȘI PROGNOZEI

ORDIN

privind acordarea titlului de parc industrial Societății Comerciale „Parc Industrial” — S.R.L. Jibou

Având în vedere:

— art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, aprobată prin Legea nr. 490/2002;

— art. 2 alin. (2) din Instrucțiunile de acordare și anulare a titlului de parc industrial, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării și prognozei nr. 264/2002,

în temeiul prevederilor art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 758/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării și Prognozei, cu modificările ulterioare,

ministrul dezvoltării și prognozei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă titlul de parc industrial Societății Comerciale „Parc Industrial” — S.R.L. Jibou, denumită în continuare *societate-administrator*, având numărul de înregistrare la Oficiul registrului comerțului J-31/86/27 martie 2002, codul unic de înregistrare 14543228, sediul social în orașul Jibou, piața 1 Decembrie 1918 nr. 4, județul Sălaj, care administrează parcul industrial constituit pe terenul având datele de identificare prevăzute la art. 2.

Art. 2. — Terenul pentru care se acordă titlul de parc industrial are următoarele caracteristici:

a) este în proprietatea orașului Jibou;

b) este situat în orașul Jibou, str. Ciglentir, și este înscris în CF 1358 Jibou cu numărul topografic al parcelei A+1 291/2/1;

c) se învecinează la nord cu Stația CFR și Depoul de locomotive Jibou, la est cu Societatea Comercială „Regina” — S.R.L., Societatea Comercială „Activ Forest” — S.R.L., Întreprinderea Minieră Jibou, Societatea Comercială „Absolut” — S.R.L., Societatea Comercială „Multiprod” —

S.A., Societatea Comercială „Midal-Prod” — S.A., Societatea Comercială „Marsena” — S.R.L., la sud cu pășunea comunală, stația de pompă industrială, oborul de vite, rampa de gunoi a localității, la vest cu pășune comunală și pădure;

d) este în suprafață de 22 ha.

Art. 3. — Prezentul titlu de parc industrial este valabil în perimetrul prevăzut la art. 2 și pe durata de existență a societății-administrator, în condițiile respectării caracteristicilor de parc industrial prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 4. — Societatea-administrator deținătoare a titlului de parc industrial urmărește realizarea obiectivelor enumerate la art. 1 alin. (1) din Instrucțiunile de acordare și anulare a titlului de parc industrial, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării și prognozei nr. 264/2002, și transmite trimestrial Ministerului Dezvoltării și Prognozei rapoarte privind activitățile realizate în parcul industrial.

Ministrul dezvoltării și prognozei,
Gheorghe Romeo Leonard Cazan

București, 11 octombrie 2002.
Nr. 320.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 44/1994*) privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război

CAPITOLUL I

Calitatea de veteran de război și văduvă de război

Art. 1. — Au calitatea de veteran de război persoanele care au participat la primul sau al doilea război mondial în armata română și s-au aflat într-una din următoarele situații:

a) au luptat în unități militare — subunități, mari unități sau comandamente — la diferite eșaloane ori au făcut parte din formațiunile logistice, astfel cum sunt prevăzute în Nomenclatorul Marelui Stat Major;

b) au acționat în unitățile speciale din zona interioară la dezamorsarea proiectilelor, precum și la curățarea teritoriului de mine până la 31 decembrie 1946;

c) au fost comandanți militari sau comandanți ai gărzilor militare ori membri în comisiile militare de control și recepție în întreprinderi furnizoare de material de război, prevăzute în Nomenclatorul Marelui Stat Major;

d) au luptat pe teritoriul național vremelnice ocupat de inamic, împotriva acestuia, în unități ori formațiuni constituite, recunoscute ca atare de Marele Stat Major;

e) au făcut parte din justiția militară, poliția militară, jandarmerie, din unități de pompieri militari și companii de poliție din cadrul Ministerului de Interne, care au acționat în zona de operațiuni ori s-au aflat în unități sau formațiuni constituite și au acționat în timpul războiului, în perioadele arătate în Nomenclatorul Marelui Stat Major;

f) au devenit invalizi de război;

g) au fost prizonieri de război.

Art. 2. — Sunt considerați, de asemenea, veterani de război:

a) cetățenii români din orice teritoriu care s-au înrolat voluntar și au luptat în rândurile armatelor Națiunilor Unite;

b) locuitorii din provinciile românești, vremelnice ocupate în perioada 1940—1945, care au fost încorporați sau mobilizați în mod obligatoriu și au luptat în armatele altor state, în cazul în care și-au păstrat sau redobândit cetățenia română și domiciliul în România;

c) persoanele de naționalitate germană care au fost încadrate obligatoriu în unități ale armatei germane, în cazul în care și-au păstrat sau redobândit cetățenia română și domiciliul în România.

Art. 3. — Invalid de război este veteranul de război care a suferit prin rănire sau accidentare în timpul sau din cauza războiului o invaliditate atestată printr-un act medical legal.

Art. 4. — Prizonier de război este:

a) persoana capturată de inamic în cursul operațiunilor de război, indiferent dacă a fost combatant sau necombatant, precum și cea asimilată cu aceasta potrivit convențiilor internaționale la care România este parte;

b) persoana care, după înceterea ostilităților, la 23 august 1944, a fost dezarmată de trupele sovietice sau germane, sau, chiar nedezarmată, a fost internată în lagăre de prizonieri;

c) elevul școlilor militare de ofițeri, subofițeri și maiștri militari, trimis la studii în Germania, precum și soldatul și cadrul aflați în această țară la specializare, considerați prizonieri de război de către autoritățile germane la 23 august 1944.

Art. 5. — Calitatea de veteran de război se stabilește de către Ministerul Apărării Naționale, pe baza datelor din livretul militar ori, în lipsa acestora, pe bază de acte oficiale eliberate de către organele stabilite de acest minister, prin care se confirmă situațiile prevăzute la art. 1 și 2.

Invalizii de război, indiferent de gradul de invaliditate, își dovedesc calitatea prin procesul-verbal de clasare și decizia de pensie respectivă.

Prizonierii de război își dovedesc calitatea prin datele înscrise în livretul militar, precum și în orice alt document emis de Ministerul Apărării Naționale ori de organul la care au fost reținuți.

În cazurile în care, din diferite motive, cei îndreptățiți nu posedă livret militar ori nu li se poate elibera dovada necesară datorită inexistenței sau distrugerii arhivelor, confirmată în scris, calitatea de veteran de război se va determina de către comisiile de reconstituire, cu martori, în condițiile prevăzute de lege și de metodologia stabilită, în acest scop, de Ministerul Apărării Naționale.

Art. 6. — Legitimația de veteran de război se eliberează persoanelor prevăzute la art. 1 și 2 de către Ministerul Apărării Naționale.

Legitimația de veteran de război se poate elibera celor îndreptățiți și de către Asociația Națională a Veteranilor de Război sau de către alte asociații ale veteranilor de război constituite legal, fiecare pentru membrii săi; aceasta va fi contrasemnată de împuterniciții Ministerului Apărării Naționale.

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 167/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 254 din 16 aprilie 2002, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 44/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 7 iulie 1994, a fost modificată prin:

— Ordonanța Guvernului nr. 17/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 17 august 1995 (aprobată cu modificări prin Legea nr. 122/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 19 decembrie 1995);

— Ordonanța Guvernului nr. 24/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 25 august 1995 (aprobată prin Legea nr. 114/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 5 decembrie 1995);

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 29 decembrie 1997 (aprobată cu modificări prin Legea nr. 246/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 22 decembrie 1998);

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 31 martie 1999 (aprobată cu modificări prin Legea nr. 114/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 25 iunie 1999);

— Legea nr. 132/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 25 iulie 2000;

— Legea nr. 135/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 25 iulie 2000;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 215/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 25 noiembrie 2000 (aprobată cu modificări prin Legea nr. 770/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 din 11 ianuarie 2002);

— Legea nr. 770/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 din 11 ianuarie 2002;

— Legea nr. 167/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 254 din 16 aprilie 2002. Legea nr. 167/2002 a fost rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 676 din 11 septembrie 2002.

Art. 7. — Calitatea de veteran de război nu poate fi dobândită de persoana care:

a) a comis acte de trădare de patrie ori a acceptat să fie folosită de inamic ca spion sau agent de diversiune pe teritoriul țării, fapte constatate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă;

b) a luptat ca voluntar în armate străine împotriva țării sau a Națiunilor Unite ori a săvârșit acte de teroare și crime împotriva populației autohtone din teritoriile vremelnice ocupate de inamic;

c) a dezertat din armata română în timpul războiului;

d) a obținut actul doveditor prevăzut la art. 5 alin. 1 prin declarații false ori prin manopere dolosive constatate prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă sau când hotărârea comisiei de reconstituire dată în condițiile art. 5 alin. 4 a fost anulată.

Dovedirea împrejurărilor restrictive prevăzute la art. 2 lit. a) și b), precum și la art. 7 lit. b) și c) revine organului competent în stabilirea calității de veteran de război sau se constată, după caz, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă.

În cazul în care faptele prevăzute la alin. 1 lit. a), b) și c) au fost constatate după stabilirea calității de veteran de război, precum și în cazul prevăzut la alin. 1 lit. d), cel în cauză va pierde această calitate și va fi obligat, potrivit legii, să restituie sumele încasate necuvenit, precum și contravaloarea facilităților de care a beneficiat ca veteran de război.

Art. 8. — În afară de cazurile în care legea dispune altfel, drepturile decurgând din calitatea de veteran de război nu sunt transmisibile și ele încetează prin moartea titularului.

Drepturile decurgând din calitatea de veteran de război decorat, legate de împrumutarea cu loc de casă sau echivalent, sunt transmisibile moștenitorilor legali, dacă titularul a depus cererea de obținere a acestor drepturi în timpul vieții.

Art. 9. — Văduva de război este soția supraviețuitoare a celui decedat pe front, în prizonierat sau ca urmare a rănilor ori bolilor contractate pe front sau în prizonierat.

Calitatea de văduvă de război se stabilește pe bază de documente, în condițiile prevăzute în reglementările elaborate de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale.

CAPITOLUL II

Drepturile veteranilor de război și văduvelor de război

Art. 10. — Timpul participării în război, precum și perioadele de prizonierat, de spitalizare și de concedii medicale, ca urmare a rănilor suferite în război sau în prizonierat, se consideră vechime în muncă sau în serviciu, la calcularea pensiei, indiferent de teatrul de operațiuni pe care au luptat.

Art. 11. — Văduva de război care are dreptul la pensia I.O.V.R. în condițiile legii primește, pe lângă această pensie, și pensia de asigurări sociale.

Soțul supraviețuitor al veteranului de război, care nu s-a recăsătorit, beneficiază de jumătate din indemnizația de veteran de război și din renta lunară prevăzută la art. 13 și 14, precum și de jumătate din numărul călătoriilor gratuite la care avea ori trebuia să aibă dreptul, potrivit legii, soțul decedat.

Văduvele de veterani de război care nu s-au recăsătorit vor beneficia de 100% din indemnizația de veteran de război, dacă soții acestora înaintea decesului nu au fost decorați cu ordine sau medalii de război ori cu Medalia „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial 1941—1945”.

Art. 12. — Veteranii de război beneficiază de indemnizațiile și de sporul lunar, proporțional cu timpul cât au luptat în război, potrivit legii.

De aceleași drepturi beneficiază și văduvele de război care nu s-au recăsătorit, cu excepția sporului lunar menționat la alineatul precedent.

În cazurile în care una și aceeași persoană se încadrează atât în categoria de veteran de război, cât și în aceea de fost deținut politic sau deportat, inclusiv prizonier de război în fosta U.R.S.S., luat după 23 august 1944 sau, deși declarat înainte de această dată, a fost reținut după data armistițiului, beneficiază cumulativ de drepturile bănești pe perioadele corespunzătoare calității avute, cu condiția ca perioadele să fie distincte.

Persoana prevăzută la alineatul precedent nu poate cumula celelalte drepturi, altele decât cele bănești, dar va avea dreptul să opteze pentru cele mai avantajoase sau, după caz, să le obțină pe cele care nu sunt prevăzute în prezenta lege, dar sunt recunoscute prin lege pentru cealaltă categorie sau celelalte categorii în care se încadrează.

Art. 13. — Veteranii de război, cărora le-au fost acordate ordine și medalii pentru faptele de arme săvârșite pe câmpul de luptă, beneficiază de următoarele drepturi, dacă nu le-au primit prin alte legi de împrumutarea de la data decorării până în prezent și dovedesc cu acte legale dreptul solicitat:

a) cei decorați cu Ordinul *Mihai Viteazul* sau Ordinul *Virtutea Aeronautică* cu spade, clasa *Cavaler*:

— împrumutarea cu un lot de 5 ha teren agricol, din rezerva creată conform Legii fondului funciar nr. 18/1991 în localitatea de domiciliu sau un loc de casă de 500 m² în municipiul, orașul sau comuna în care domiciliază decoratul;

— cei decorați cu Ordinul *Mihai Viteazul*, de o rentă lunară echivalentă cu solda de bază a unui sublocotenent, compusă din solda de grad și solda de funcție la minim;

— cei decorați cu Ordinul *Virtutea Aeronautică* cu spade, clasa *Cavaler*, de o rentă lunară echivalentă cu solda de grad a unui sublocotenent;

b) cei decorați cu Ordinul *Steaua României* cu spade și panglică de *Virtute Militară* sau cu Ordinul *Steaua României* cu spade, Ordinul *Virtutea Aeronautică* cu spade, Ordinul *Coroana României* cu spade și panglică de *Virtute Militară* sau Ordinul *Coroana României* cu spade, Ordinul *Crucea Regina Maria*, Medalia *Virtutea Militară de Război*, Medalia *Virtutea Maritimă*, Medalia *Virtutea Aeronautică* sau Medalia *Aeronautică*, Medalia *Serviciul Credincios* cu spade, Medalia *Bărbăție și Credință* cu spade, *Crucea Serviciul Credincios* cu spade, *Crucea Meritul Sanitar* și Medalia *Virtutea Ostășească*:

— împrumutarea cu 500 m² pentru loc de casă în municipiul, orașul sau comuna în care domiciliază sau, dacă acest lucru nu este posibil, cu 1 ha teren arabil în extravilan.

Cei decorați cu ordinele sau medalii prevăzute la lit. b) beneficiază de o rentă lunară echivalentă cu 75% din solda de grad a unui sublocotenent.

Veteranii de război care, din cauza deficitului de teren în localitățile unde domiciliază sau în alte localități, nu au putut fi împrumutați conform legii vor fi despăgubiți cu o sumă ce reprezintă contravaloarea terenului la care erau îndreptățiți conform legii.

Cuantumul despăgubirilor se stabilește luându-se în considerare valoarea terenului la data atribuirii și se suportă din bugetul de stat.

Art. 14. — Veteranii de război care nu sunt decorați cu ordine, medalii sau cruci de război prevăzute la art. 13 alin. 1 lit. a), b) și c), dar cărora le-a fost conferită Medalia „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial,

1941—1945” beneficiază de o rentă lunară echivalentă cu 25% din solda de grad a unui sublocotenent.

Art. 15. — Veteranii de război pot beneficia de avansări onorifice în grad cu ocazia zilei de 9 Mai, Ziua Victoriei, potrivit propunerilor anuale ce se vor face de către asociațiile veteranilor de război, cu respectarea criteriilor stabilite de Ministerul Apărării Naționale sau de Ministerul de Interne, după caz.

Veteranii de război au dreptul de a purta uniforma militară în condițiile stabilite de Ministerul Apărării Naționale și, respectiv, de Ministerul de Interne.

Art. 16. — Veteranii de război și vădulele de război beneficiază și de următoarele drepturi:

a) câte 12 călătorii gratuite, dus-întors, sau 24 călătorii simple, în cursul unui an calendaristic, la clasa I pe calea ferată, la tren de orice rang, pentru marii mutilați, pentru invalizii de război, precum și pentru veteranii de război decorați cu ordine și medalii.

Veteranii de război nedecorați, precum și vădulele de război au dreptul, în cursul unui an calendaristic, la 6 călătorii interne gratuite, dus-întors, sau la 12 călătorii simple pe calea ferată, la tren de orice rang. Generalii și ofițerii călătoresc la clasa I, iar ceilalți veterani de război nedecorați și vădulele de război, la clasa a II-a.

Veteranii de război și vădulele de război care locuiesc în mediul rural au dreptul în cursul unui an calendaristic la 12 călătorii interne dus-întors gratuite pe mijloacele de transport auto, dacă nu există posibilitatea să călătorească pe calea ferată, sau la 12 călătorii interne gratuite dus-întors pe căile fluviale, la alegere.

În cadrul numărului de călătorii stabilit pentru titulari, aceștia le pot folosi și pentru însoțitori.

Însoțitorii marilor mutilați și ai invalizilor de gradul I beneficiază de aceleași drepturi de transport gratuit și la aceeași clasă ca și titularii drepturilor ai căror însoțitori sunt;

b) gratuități pe mijloacele de transport în comun în mediul urban (metrou, tramvai, troleibuz, autobuz);

c) prioritate la repartizarea și închirierea locuințelor din fondul locativ de stat;

d) prioritate în acordarea de credite pentru construirea sau cumpărarea de locuințe în condiții avantajoase;

e) scutirea de plata impozitelor și taxelor locale. Aceste scutiri se aplică și văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război;

f) scutirea de plata abonamentului unui post telefonic, precum și a abonamentelor de radio și televiziune. Aceste scutiri se aplică în proporție de 50% și văduvelor supra-viețuitoare ale veteranilor de război, care nu s-au recăsătorit;

g) acordarea unui ajutor anual pentru acoperirea unei părți din costul chiriei, energiei electrice și energiei termice — aprovizionării cu combustibil lichid, solid sau gaze naturale, după caz — pentru nevoi casnice, al cărui quantum se va stabili, în funcție de evoluția prețurilor, prin hotărâre a Guvernului, pe baza propunerilor asociațiilor veteranilor de război. Ajutorul anual se va asigura prin organele care efectuează plata indemnizațiilor de veteran de război, din fondurile puse la dispoziție în acest scop de la bugetul de stat;

h) asigurarea gratuit a 4 m³ lemne de foc sau echivalent cărbuni pentru marii mutilați de război din mediul rural și urban care folosesc asemenea combustibil;

i) asigurarea de facilități la obținerea buteliilor de aragaz;

j) asistență medicală gratuită în toate instituțiile medicale civile de stat sau militare și asigurarea de medicamente gratuite atât în tratamentele ambulatorii, cât și pe timpul spitalizării;

k) bilete de tratament gratuite, în stațiunile balneoclimaterice, pe baza reglementărilor stabilite de Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și de Ministerul Sănătății și Familiei, în limita a minimum 4% din numărul total al veteranilor, văduvelor de război și văduvelor veteranilor de război; contravaloarea biletelor asigurate de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, în limita plafonului de 3% din numărul veteranilor, văduvelor acestora și al văduvelor de război, se suportă din fondurile bugetului asigurărilor sociale de stat și se distribuie prin casele teritoriale de pensii, iar contravaloarea biletelor asigurate de Ministerul Sănătății și Familiei, în limita a minimum 1% din numărul veteranilor, văduvelor acestora și al văduvelor de război, se suportă din Fondul de asigurări sociale de sănătate și se distribuie prin casele de asigurări de sănătate județene.

Din numărul total de bilete gratuite primite de asociațiile de veterani de război 10% vor fi repartizate văduvelor de război care nu s-au recăsătorit;

l) obținerea gratuită de către invalizii de război a protezelor care se acordă conform contractului-cadru adoptat în baza Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997. De aceleași drepturi beneficiază și veteranii de război, a căror stare de sănătate s-a înrăutățit datorită împrejurărilor în care au participat pe front, pe baza recomandărilor medicale;

m) reduceri cu 50% ale costului biletelor de intrare la toate spectacolele, iar la serbările naționale li se vor rezerva 5% din totalul locurilor;

n) acces gratuit la manifestările cultural-sportive organizate de unitățile Ministerului Apărării Naționale și ale Ministerului de Interne;

o) accesul la Cercul Militar Național, la cercurile militare de garnizoană, la casele de cultură, la căminele de garnizoană, la restaurantele și popotele aparținând Ministerului Apărării Naționale și Ministerului de Interne, precum și la locurile de agrement ale acestora în aceleași condiții ca și cadrele active.

Art. 17. — Veteranii de război și vădulele de război suferinzi pot beneficia, la cerere și în condițiile legii, de internare în centre de îngrijire și asistență și în alte așezăminte de ocrotiri sociale ce se vor mai înființa.

Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Ministerul Muncii și Solidarității Sociale vor lua în comun măsuri în vederea construirii, dotării și administrării de centre de îngrijire și asistență pentru veteranii de război, invalizii și vădulele de război lipsiți de familie.

Veteranilor și văduvelor de război li se asigură în mod gratuit locuri de înhumare în cimitirele militare și civile sau incinerare, după caz. Veteranilor de război li se asigură funeralii cu onoruri militare, potrivit gradului avut la data decesului, conform reglementărilor în vigoare pentru cadrele militare active. Slujbele religioase se asigură gratuit de către capelani în garnizoanele militare.

Art. 18. — De drepturile prevăzute la art. 16 lit. c), d), g), i), l), m) și la art. 17 alin. 3 beneficiază și accidentații de război în afara serviciului ordonat, care au suferit o infirmitate din cauza acțiunii mijloacelor de luptă ale războiului.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 19. — În desfășurarea activității lor, veteranii și văduvele de război vor fi sprijiniți de Ministerul Apărării Naționale și Ministerul de Interne prin:

a) fondurile special repartizate de la bugetul de stat pentru desfășurarea în bune condiții a activităților pe care aceștia le organizează pe plan intern și internațional, în scopul menținerii unei strânse legături cu asociațiile naționale și internaționale de profil la care urmează a se afilia și a plăti cotizații anuale în valută;

b) asigurarea spațiilor necesare pentru birouri, consfătuiri și activități de educație patriotică și de cinstire a eroilor care s-au jertfit pentru patrie;

c) asigurarea cu mijloace de transport, cu personal activ strict necesar, în raport cu numărul veteranilor și văduvelor de război în evidență.

Art. 20. — Contestațiile privind modul de stabilire a calității de veteran de război și de văduvă de război se soluționează conform Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990.

Art. 21. — Drepturile bănești ce se acordă în temeiul Legii nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război și al prezentei legi vor fi indexate periodic în funcție de evoluția prețurilor.

Art. 22. — Suprafețele de teren necesare împrumutării lor prevăzute la art. 13 se vor asigura prin grija autorităților administrației publice din municipiile, orașele sau comunele în care veteranii de război își au domiciliul, din disponibilitățile acestora, în condițiile Legii fondului funciar nr. 18/1991.

Art. 23. — Pentru acoperirea tuturor cheltuielilor determinate de aplicarea acestei legi, fondurile necesare se vor suporta de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat sau de la bugetele locale, în limita sumelor aprobate anual Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne, Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, celorlalte

organe de specialitate ale administrației publice centrale sau locale.

Călătoria pe calea ferată se efectuează pe bază de bilete speciale de călătorie puse la dispoziție de Societatea Națională a Căilor Ferate Române, la cererea asociațiilor veteranilor de război legal constituite. Achitarea costurilor de călătorie pe calea ferată, căile fluviale și auto județene, pe baza biletelor speciale, se face de către Ministerul Finanțelor Publice direct Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, iar costul biletelor pe mijloacele de călătorie în comun din municipii și orașe se suportă de către consiliile județene și locale.

Ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, precum și agenții economice din domeniile respective de activitate vor lua fiecare măsurile necesare ce le revin pentru aplicarea prezentei legi.

Art. 24. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

— prevederile referitoare la soțiile celor morți sau dispăruți în război, de la art. 5 al Decretului nr. 245/1977 privind pensiile I.O.V.R.;

— art. 4 alin. (2) și art. 8 alin. (1) din Legea nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război;

— Hotărârea Guvernului nr. 1.065/1990 privind gratuitățile și reducerile de tarife pentru călătoria cu mijloace de transport feroviare și auto acordate invalizilor și veteranilor de război, pensionarilor invalizi ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989, văduvelor de război și văduvelor celor căzuți în Revoluție, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 233/1991, precum și orice alte dispoziții contrare.

Regia Autonomă Monitorul Oficial în pas cu timpul

Centrul pentru relații cu publicul
Șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sector 5, București

Tel.: 411.58.33
Fax: 410.77.36

E-mail: multimed@bx.logicnet.ro
Website: www.monitoruloficial.ro

PROMPT, COMOD, MODERN ȘI UȘOR DE UTILIZAT

Prompt, comod, modern - prin **procurarea electronică** a Monitorului Oficial al României atât în sistem abonament, cât și selectiv, a anumitor numere ale Monitorului Oficial al României sau acte normative.

OPERATIVITATE

Transmiterea Monitorului Oficial al României se face prin **e-mail, zilnic**, pe măsura apariției acestuia, intrându-se în posesia lui în ziua tipării. Fiecare Monitor Oficial este cuprins într-un fișier de tip PDF și se citește cu Acrobat Reader, ceea ce înseamnă că pentru a recepționa și a utiliza informația legislativă vă este suficient contul de e-mail și Acrobat Reader, aplicație ce se poate lua **gratuit** de pe Internet (www.adobe.com).

DIVERSITATE

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea I și Partea I bis** (numere incluse în abonament) - Legi, decrete, hotărâri și alte acte - **192 USD** pentru monopost sau rețea. În condițiile în care dispuneți de **rețea**, pentru fiecare utilizator final contravaloarea prestației este de **8 USD/lună**, acordându-se o **reducere de 20%** pentru o rețea cu mai mult de 5 stații de lucru și o **reducere de 40%** pentru o rețea cu mai mult de 40 de stații de lucru.

Cu ajutorul unui „**motor de căutare**” (inclus numai în abonamentul aferent anului 2002) se poate regăsi cu ușurință un act normativ din perioada 22 decembrie 1989 până la zi, după orice criteriu sau orice combinație de criterii de căutare, răspunsul foarte rapid constând în prezentarea actelor găsite - în funcție de criteriile de căutare selectate - cu menționarea titlului actului și a numărului Monitorului Oficial în care a fost publicat.

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea I, în limba maghiară - 120 USD.**

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea a II-a - Dezbateri parlamentare - 190 USD.**

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea a III-a - Publicații și anunțuri - 60 USD.**

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea a IV-a - Publicații ale agenților economici - 228 USD.**

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea a VI-a - Achiziții publice - 180 USD.**

Prin aceleași mijloace multimedia (e-mail, CD, dischete):

- **colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea I și Partea I bis** (numere incluse în abonament) **1989-2001 (312 USD)**
- **selectii** Monitorul Oficial, Partea I, Partea a II-a, Partea a III-a, Partea a IV-a, Partea a V-a, Partea a VI-a (**0,08 USD/pag.**)
- versiunea electronică a lucrării **"Actele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I - 22 dec. 1989 - 31 ian. 2002"** - lucrare ce cuprinde titlurile actelor normative publicate în perioada menționată, cu indicarea actelor normative ce au adus modificări și/sau completări (**15 USD**)

Prețurile includ T.V.A.

Plata se face în lei, la cursul de schimb (B.N.R.) din ziua efectuării plății.

COLECȚII TEMATICE pe suport electronic

Legislație privind jocurile de noroc*	2,3 USD
Legislație în domeniul asistenței medicale*	7,8 USD
Legislație privind normele de medicina muncii	3,5 USD
Legislație privind dezvoltarea regională a României și regimul zonelor defavorizate*	3,7 USD
Legislația viei și vinului*	4,3 USD
Reglementări privind circulația pe drumurile publice*	2,3 USD
Legislație în domeniul silviculturii și protecției vânatului*	9,1 USD
Legislație privind investițiile directe și dezvoltarea activității economice*	0,7 USD
Reglementări privind concesionările în domeniul sanitar-veterinar*	1,4 USD
Impozitul pe venit*	6,1 USD
Reglementări privind locuința - ediția a IV-a*	6,6 USD
Sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale*	3 USD
Circulația rutieră*	20 USD

COLECȚII TRILINGVE pe suport electronic

	Preț în USD/versiune		
	română	franceză	engleză/germană/rusă
Vol.19 - Legea protecției mediului*	1,7	3,8	3,6
Vol.20 - Reglementări privind locuințele trecute în proprietatea statului* ...	3,1	6,4	6,6
Vol.22 - Organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ	1,8	3,8	3,8
Vol.25 - Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe	2,1	4,4	4,2
Vol.26 - Lege privind procedura reorganizării și lichidării judiciare*	1,4	3	3
Vol.27 - Lege privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare* ...	1,1	2,5	2,4
Vol.28 - Legea apelor	2,4	5,4	5,1
Vol.29 - Lege privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social	0,3		0,6
Vol.30 - Lege privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare* ...	1,1	2,5	2,5
Vol.31 - Amenajarea teritoriului național*	0,5	1	1
Vol.32 - Societăți comerciale. Registrul comerțului*	3,6	7,8	7,7
Vol.33 - Legislație bancară*	2,9	6,2	6,2
Vol.34 - Avocatul Poporului*	1,4	2,8	2,9
Vol.35 - Dezvoltarea regională în România	0,3	0,8	0,7
Vol.37 - Proprietatea publică și concesiunile	1	2,1	2,1
Vol.38 - Prevenirea și sancționarea spălării banilor	0,4	0,8	0,8
Vol.40 - Dezvoltarea regională în România și regimul zonelor defavorizate* ...	4	8,4	8,3
Vol.41 - Investiții directe și dezvoltarea activității economice*	0,8	1,6	1,5
Vol.42 - Ordinea publică, apărarea și siguranța națională	2	4,4	4,3
Vol.43 - Consiliul Legislativ. Curtea Supremă de Justiție	3,2	6,9	6,9
Vol.44 - Accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică	0,6	1,3	1,2
Vol.46 - Reglementări privind administrația publică locală și alegerile locale	3,2	7,1	7,8
Vol.47 - Asigurări și reasigurări în România	0,6	1,2	1,1
Vol.48 - Fondul funciar	7,2	15,3	14,8
Vol.49 - Reglementări privind locuința	3,3	7,1	6,8
Vol.50 - Alegeri parlamentare și prezidențiale	3,8	8,2	8,2
Vol.51 - Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune	1	2,2	2,2
Vol.52 - Prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	0,5	1	1
Vol.53 - Reglementări privind corupția și crima organizată	1,3	2,8	2,8
Vol.54 - Legislație privind privatizarea societăților comerciale din turism	0,7	1,4	1,4
Vol.55 - Statutul funcționarilor publici	2,1	4,4	4,2
Vol.56 - Administrația publică locală	4,1	8,5	8,5
Vol.57 - Protecția copilului	5,6	11,8	11,6
Vol.58 - Regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv	1,4	2,8	2,7

* Întrucât modificările intervenite în cuprinsul actelor normative au avut loc după data prelucrării informației, actualizarea acestora se va face într-o ediție viitoare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI - CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română - S.A. - Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro